

Ógloymandi ferð á kvinnuráðstevnu í Kína:

Alt var líka fremmant

Tað var í sær sjálvum sum ein dreymur at vera millum so nógv fólkasløg og vitja eitt so nógv øðrvísi land, at stevnan sjálv líkasum fer afturum, halda Jóna, Elin og Fía, sum í vikuni komu heim aftur av kvinnuráðstevnu í Kína

Triggjar áttarlið við eftirnavninum Lindenskov vóru á ráðstevnu í Kína. Jóna, sum er mamma Elin, sum er mamma Fía

Tekstur: Randi

Myndirnar á ferðini hava Jóna, Elin og Fía tik-
ið. Áki tók myndina av teimum trimum saman

Týsdagin komu Jóna, Elin og Fía Lindenskov saman við hinum føroysku luttakarunum á alternativu althjóða kvinnuráðstevnu í Kína aftur til Føroya.

Tær eru næstan í ørviti av øllum tí, tær hava upplivað, og sálin er ikki heilt komin heimaftur enn.

Tað er ógjørligt enn at siga, hvat vit hava fingið burtúr, tí tað má sodnast. Hetta var ein ógloymandi ferð, vit hava sæð so nógv og hitt ein hóp av fólki, siga tær triggjar.

Tær lata væl at ferðalagnum, sum var 21 føroyskar kvinnur. Tá tær fóru úr Keypmannahavn og stevnu eystureftir vaks ferðalagið, tí tær fylgdust við øðrum norðurlendsku kvinnum. Og tær høvdu tað allar frálíkt saman tær triggjar vikurnar, ferðin vardi.

Ferðin byrjaði 21. august, tá tær fóru við flogfari yvir Stokholm til Moskva, har tær gistu eina nátt.

Fátækrademi í Moskva
Í Moskva vóru tær á fundi í einum kvinnuhúsi. Tað var áhugavert, og tað sama siga tær um russisku mótafram-
sýningina, men tær vóru skelkaðar av at siggja

fátækrademið í Moskva, har alt hevur gingið niður á bakka.

Úr Moskva gekk ferðin víðari við toki eftir transsibirska jarnbreytin. Fleiri tokvognar fullsettir við kvinnum.

Tær 21 føroysku kvinnurnar høvdu ein vogn fyri seg saman við 14 danskum kvinnum. Alt var sera primitivt, men tað vandu tær seg skjótt við.

Vit høvdu tað stuttligt, sungu og kvøðu í seks dagar.

Teinurin var langur, og av og á steðgaði tokið. Tá var høvi at strekja beinini og fara útum, har kvinnur stóðu og høvdu mangt og hvat at selja. Tær keyptu altíð breið, pakkasuppur, frukt og grønmeti, hetta var betri matur, enn tað, ið fekst í matvogninum í tokinum.

Eg má siga, at besta ruglbreyðið, eg nakrantíð havi fingið, keypti eg frá eini konu í Sibiriu, sigur Jóna.

Eins og í Moskva så út til at vera smáligt allastaðni, har tær steðgaðu í Russlandi. Fólki beinleiðis biddaðu, og onkrar føroyskar kvinnur góvu okkurt plagg-
ið frá sær.

Betri í Mongolii

Tá tokið kom til Mongolii bleiv alt beinanvegin øðrvísi. Matvognurin varð skiftur út, dukur kom á borðið, tær fingur pinnar at eta við, og maturin var nú frálíkur. Tað bleiv eisini øðrvísi á tann hátt, at fólkin

vóru betri fyri, og embætisfólksfólkinu skiltu enskt. Tað hendi seg ikki á byggunum á Russlandi, at nakar skiltu enska málið.

Tá hetta kvinnutokið kom til Ulan Bator, høvudsstaðin í Monolii, var stór móttøka. Har vóru plakativ og

merkir fyri kvinnuráðstevnu á siggja.

Onnur hjól

Adrenn tokið kundi fara úr Mongolii til Kína, vórðu hjólini skift undir tokinum, tí tok-skinnararnir í Kína vóru smalar. Hetta varð gjørt á tann hátt, at ein tokvognur fyri og annar varð lyftur uppfrá við krana, meðan onnur hjól vórðu sett undir. Ein pinkalítil kvinna færsi krana.

Dagin eftir komu tær longu til Beijing, høvudsstaðin í Kína. Tað var ein spennandi ferð, tí tokið koyrði fram við Kinesiska Múrinum.

A jarnbreytarstøðni í høvudsstaðnum var stór móttøka, og kinesarar bjóðaðu gestunum vælkomnum.

Elin sigur, at frá fyrstu løtu, tær stigu á kinesiska jørð, kendu tær tað, sum vóru tær undir eftirliti. Ikki minst tí tær alla tíðina høvdu myndatakarar í hølunum.

Og fyri ikki at tala um eftirlitið, har tær gistu. Í hvørji einastu uppgongd sátu tær tveir mans á vörðhaldi, uttanfyri stóðu tveir og við innkoyringina stóðu tveir vörðhaldsmenn. Einku mátti henda gestunum, og eingin skuldi inn til teirra.

Bygningurin var spildurnýggjur, bygður í sambandi við ráðstevnu. Men har var ikki gott at vera, tí byggidustið var so nógv, og

luftin rálíg. Tær royndu tí at vera inni sum minst.

Kvinnuráðstevnu sjálva hava tær ikki so nógv av siga um, tí hon var í mangar mátar miseyðnað.

Skráin helt ikki

Tær høvdu frammanundan valt fyrilestrar og annað at fara til, men hvørja ferð tær komu og settu seg, men so var fyrilesturin antin fluttur í annað holi ella avlýstur. Soleiðis tímdi tær ikki at ganga og fóru tí í staðin í work-shop ella hugdu og lurtu eftir sang og tónleiki. Annars gingu tær bara og tosaðu við fólki.

Stevnan var so strævin á tann hátt, at alt var so stýrt, og so øll propagandan. Kinesisku kvinnurnar sluppu ikki at luttaka. Har var allastaðni dýrandi fult av muslimskum kvinnum, sum gingu og byttu út tilfar, framleitt í USA.

Øll vóru illa av, tá tær tibetansku kvinnurnar gjørdur vart við, hvussu jagstraðar tær verða.

Kinesisku fjölmiðlarnir greiddu lítið frá ráðstevnu. Tað bleiv t.d. ikki nevnt, at Hillary Clinton hevði verið har, og tá nakað varð sagt, var bosðskapurin, hvussu gott kvinnurnar høvdu tað í Kína.

Fleiri mótmælisgongur vórðu á stevnu. Slíkt er annars ikki loyvt í Kína. M.a. var mótmælisgonga ein dag ímóti kjarnorkuspreiðing. Føroysku kvinnurnar

21 frøyskar kvinnur fylgdust yvir allan vegin í tokinum. Helena Dam á Neystabø, sum umboðandi lögtingið eisini var við á almennu ST-kvinnuráðstevnu aftaná, fór við flogfari til Kína. Bergtóra Hanusardóttir fór eisini á hesa almennu stevnu umboðandi Kvinnusamskipan Føroya